

เลขที่.....

ประโยคธรรมศึกษาชั้น []ตรี []โท []เอก ช่วงชั้น []ประถม []มัธยม []อุดม
วิชา.....

สอบในสนามหลวง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ธานี กมmani นยนติ ทุคคตี

กรรมชั่วของตนเอง ยอมรับไปสู่ทุกคตี.

(ย่อหน้า ๑ นิ้ว)

บัดนี้ จักได้อธิบายขยายความแห่งพุทธศาสนสุภาษิตที่ยกขึ้นเป็นบทเบื้องต้นนั้นเพื่อเป็น

แนวทางแห่งการศึกษาและแนวทางแห่งการปฏิบัติ โดยสมควรแก่อัตภาพและธรรมเป็นลำดับไป

(ย่อหน้า ๑ นิ้ว)

ดำเนินความว่า

	สมดังสุภาวชิตที่มานิ สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย สคาถวรรค ว่า
	กल्याณการี กल्याณิ ปापการี จ ปापกั.
	ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว.
(ย่อหน้า ๑ นี้)	อธิบายความว่า กรรมหรือการกระทำใดๆ ของเรานั้น เมื่อทำแล้วเราย่อมได้รับผลแห่ง
	การกระทำนั้น ในบางครั้งเราอาจจะเห็นคนทำความชั่ว เช่นมีการติดสินบนเพื่อที่จะได้รับงานมาทำ
	เมื่อติดสินบนแล้วก็ได้รับงานมาทำส่วนคนที่ซื่อสัตย์ กลับไม่ได้งานทำ จนมีบางคนกล่าวว่า “ทำดีได้ดี
	มีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป” แต่หากเราดูจากความเป็นจริง ผู้ที่ซื่อสัตย์ อาจจะไม่ได้งานนี้ แต่อาจจะ
	ได้งานที่อื่นที่ดีกว่าก็ได้เพราะเมื่อมีชื่อเสียงเรื่องความซื่อสัตย์ ก็จะได้รับความไว้วางใจได้ง่าย ส่วนผู้ที่
	ติดสินบน แม้จะได้งานมาทำก็ต้องเสียทรัพย์เพื่อจะให้ได้งาน ซึ่งทำให้มีต้นทุนในการทำงานมากขึ้น
	ก็ต้องมาคิดหาวิธีที่จะทำให้ต้นทุนต่ำลง ซึ่งบางครั้งก็ลดคุณภาพของวัตถุดิบ ลดขั้นตอนการทำงาน
	ซึ่งบางครั้งก็ทำให้ได้งานที่ไม่มีคุณภาพ นอกจากนั้นยังต้องปกปิดเรื่องการติดสินบนไม่ให้ผู้อื่นรู้ ทำให้
	ต้องเดือดเนื้อร้อนใจมากยิ่งขึ้นไปอีก กรรม เมื่อกระทำลงไปแล้ว ตัวเราเองจะเป็นผู้รับผลของกรรม
	นั้น การทำดี เมื่อทำแล้วก็จะสบายใจ ไม่เดือดร้อนในภายหลัง ส่วนกรรมชั่วเมื่อทำแล้วก็จะมีความไม่
	สบายใจ และมีความเดือดร้อนตามมาในภายหลัง การมีกิเลสก่อให้เกิดการกระทำกรรมและการ
	กระทำก่อให้เกิดผลของการกระทำวิบากและผลของกรรมจะเปลี่ยนสภาพกลายเป็นกิเลสตัวใหม่ให้
	เกิดการกระทำที่ก่อให้เกิดผลของกรรมใหม่ต่อไปไม่มีสิ้นสุด ลักษณะนี้เรียกว่า กฎแห่งกรรม

(ย่อหน้า ๑ นี้)	สรุปความว่า
	<p>สมดังกระทำพุทธภษิตที่ยกไว้เป็นบทอุเทศ ณ เบื้องต้นนั้น ว่า</p>
	<p>ธานี กมุmani นยนติ ทุคคตี</p>
	<p>กรรมชั่วของตนเอง ย่อมนำไปสู่ทุกคตี.</p>
	<p>ตั้งพรรณนามาด้วยประการฉะนี้</p>

สมดังสุภาวชิรที่มาใน สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ธัมมบท ว่า

ทุกโข ปาปสฺส อุจฺจโย

ความสั่งสมบาป นำทุกข์มาให้.

อธิบายความว่า เพราะการสั่งสมบาป คือ การพอกพูนบาป เป็นเหตุให้เกิดทุกข์ คือ ย่อม

นำความทุกข์มาให้ ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า หากว่า บุคคล พึ่งทำกรรมอันลามกไปครั้งเดียวก็ควร

พิจารณา ในขณะที่นั้นแหละทั้งไม่ควรทำกรรมนั้นบ่อยๆ ด้วยอันคิดว่ากรรมชั่วนี้ เป็นกรรมไม่

สมควรแก่เรา เป็นกรรม หยาบ ดังนี้ความพอใจ หรือความชอบใจแม้ใด พึ่งเกิดขึ้นบุรุษ บรรเทาแม่

กรรมชั่วนั้นแล้วไม่พึงทำ กรรมนั้นอีกเลยกรรมที่ได้กระทำแล้วบางอย่าง เป็นกรรมที่จะนำอกุศลและ

ทุกข์มาให้ สั่งสมไว้มากจนเป็นกิเลสแล้ว จะให้หยุดเบาหรือบรรเทานั้นเป็นของยาก แม้กระทั่งเป็น

กรรมหยาบก็ยิ่งยาก ทั้งๆ ที่รู้ว่าจะนำทุกข์มาให้ แต่เมื่อยังไม่มาก็ขอทำก่อน ตอนนั้นก็ต้องพึงทาง

เดียวในการเจริญปัญญาเมื่อเกิดก็จะละกิเลส ละการสั่งสมจึงต้องพึงธรรม พึ่งให้เข้าใจ ไม่มีเรา มีแต่

กรรมปัจจุบันเป็นกรรมดี ก็จะส่งเสริมกำลังของกรรมดีในอดีต ที่กำลังวังติดตามผู้ทำอยู่ให้สามารถ

ส่งผลดีให้ปรากฏทันตาทันใจ กรรมปัจจุบันเป็นกรรมไม่ดีก็จะส่งเสริมกำลังของกรรมไม่ดีในอดีต ที่

กำลังวังติดตามผู้ทำอยู่ให้สามารถส่งผลไม่ดีให้ปรากฏทันตาทันใจ ถ้า เชื่อ ถ้ากลัวนักหนา ว่า

บ้านเมืองของเราจะเกิดมหันตภัยกัน เราเองได้พบได้เห็น ได้รับผลร้ายแรง แห่งมหันตภัยอันน่า

สะพรึงกลัวนั้นด้วย ก็ขอให้เชื่อว่ามีทางเดียวที่จะรอดพ้น คือกระทำกรรมดีที่ยิ่งใหญ่ให้เต็มสติปัญญา

เลขที่.....

ประโยคธรรมศึกษาชั้น[]ตรี []โท []เอก ช่วงชั้น []ประถม []มัธยม []อุดม
วิชา.....

สอบในสนามหลวง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บุญญาณี ปรโลกสมิ ปติภูฐา โหนติ ปาณินิ.

บุญเป็นที่พึ่งของสัตว์ในโลกหน้า.

(ย่อหน้า ๑ นิ้ว)

บัดนี้ จักได้อธิบายขยายความแห่งพุทธศาสนสุภาษิตที่ยกขึ้นเป็นบทเบื้องต้นนั้นเพื่อเป็น

แนวทางแห่งการศึกษาและแนวทางแห่งการปฏิบัติ โดยสมควรแก่อัตภาพและธรรมเป็นลำดับไป

(ย่อหน้า ๑ นิ้ว)

ดำเนินความว่า การทำทาน รักษาศีลและเจริญภาวนา เป็นพื้นฐานแห่งความสุขที่แท้จริง

ทานที่ให้ความบริสุทธิ์ใจ ให้โดยไร้ข้อแม้และเงื่อนไข จะเป็นเหตุทำให้พร้อมด้วยโภคทรัพย์

สมบัติ ศีลที่ตั้งใจรักษาไม่ให้อ่างพร้อย จะเป็นเหตุให้เป็นผู้มีรูปร่างงดงาม สดชื่นแข็งแรง ปราศจาก

โรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน ภาวนาที่ทำอย่างถูกวิธีและสม่ำเสมอ จะทำให้สมบูรณ์ด้วยสติและปัญญา

และยังเป็นทางมาแห่งการเข้าถึงพระรัตนตรัยภายใน ซึ่งเป็นที่พึ่งที่ระลึกอันสูงสุดเราอย่าไปหวังพึ่ง

อันนั้นเลย หวังพึ่งอันนี้ หวังพึ่งอันนั้น หวังไปหวังมาประเดี๋ยวก็ไม่ได้สมกับความหวังแต่ว่าบุญนั้นจะ

ติดตามตัวเราไป เหมือนกับเงาติดตามตัวเราไปฉนั้นอย่างไรก็ตามการสร้างบุญสร้างกุศล

ต่าง ๆ เหล่านี้มันก็มีอุปสรรคขัดข้องต่าง ๆ ที่จะมาป้องกันเขา เรียกว่าพวกมารเพราะฉะนั้นพวกมาร

ทั้งหลายนี้เราจะต้องมีความอดทนเมื่อมีความอดทนแล้วชีวิตของเรานี้ก็จะอยู่ไปได้ด้วยบุญด้วยกุศล

	สมดังสุภาวชิตที่มานิ สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย สคาถวรรค ว่า
	บุญญ์ โจเรหิ ทุหริ.
	บุญอันโจรนำไปไม่ได้
(ย่อหน้า ๑ นี้)	อธิบายความว่า บุญ หมายถึง กุศล สุจริต กรรมดี ความดี ธรรม และธรรมฝ่ายขาว
	หรือกล่าวโดยรวมว่า บุญเป็นชื่อของความดีทุกอย่าง อันตรงกันข้ามกับบาปที่เป็นชื่อของความ
	ไม่ดีทุกอย่าง ท่านผู้รู้คัมภีร์ศัพทศาสตร์ให้ความหมายว่า บุญ แปลว่า เครื่องชำระล้างจิตใจให้สะอาด
	หรือแปลว่าสภาพที่ก่อให้เกิดความน่าบูชา บุญคือการบริจาคทาน การรักษาศีลและการเจริญภาวนา
	เป็นต้น ใครกระทำโดยติดต่อกันไม่ขาดสาย ย่อมทำให้จิตใจของเขาปราศจาก ความโลภ ความโกรธ
	ความหลง หรือยิ่งทำไปนาน ๆ จนเป็นบารมีเหมือน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หรือพระ
	อรหันตสาวกก็จะกำจัดกิเลสได้เด็ดขาด เป็นพระอรหันต์ เป็นผู้ที่มีจิตใจบริสุทธิ์อย่างแท้จริง และผู้ที่ไม่
	มีกิเลสคือความโลภ ความโกรธ ความหลงนั้น ย่อมจัดเป็นปุชนียบุคคล คือ บุคคลที่น่าบูชา ทั้งของ
	เทวดาและมนุษย์ เมื่อบุญ คือความดีจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องทำการทำบุญนั้น ก็เหมือนกับการทำงาน
	ทั่วไป คือต้องมีอุปกรณ์ได้แก่เครื่องมือ เหมือนนักเรียนมาเรียนหนังสือ ต้องมีเครื่องมือ เช่น หนังสือ
	สมุด ปากกา เป็นต้น อุปกรณ์สำหรับใช้ทำบุญใหญ่ๆ มี ๔ อย่าง คือ ๑. ทานวัตถุ ของสำหรับใช้
	บริจาคทาน พระพุทธองค์ทรงกำหนดไว้ ๑๐ อย่าง คือ ข้าว น้ำ ผ้า ยานพาหนะ ดอกไม้ของหอม
	ของลูบไล้ ที่นอน ที่พัก ประทีป ๒.กาย คือร่างกายทุกส่วน ๓.วาจา คือ ปาก ๔.ใจ คือความคิด

(ย่อหน้า ๑ นี้)	สรุปความว่า เรื่องบุญที่ได้อธิบายมาโดยย่อดังนี้ คำว่าบุญ เป็นชื่อของความดีที่ควรทำ
	ทุกอย่าง เครื่องมือทำบุญที่สำคัญที่สุดคือ กาย วาจา ใจ ของตน บุญเป็นความดีเฉพาะตน ใครทำ
	ใครได้ ดังคำพูดว่า ความดีไม่มีขาย ใครอยากได้ต้องทำเอง บุญที่ได้ทำไว้แล้วเป็นสิ่งพิเศษ สามารถ
	เก็บเอาสมบัติทุกอย่างทั้งมนุษย์สมบัติ สวรรคสมบัติ นิพพานสมบัติไว้ภายในได้มากมาย ไม่เป็น
	ภาระที่ต้องแบกหาม โจรแย่งชิงเราไปไม่ได้ ยิ่งใช้ยิ่งมีมาก ดังที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงตรัสไว้
	สมดังพุทธศาสนสุภาษิตที่ยกขึ้นเป็นนิกเขปบทเบื้องต้นว่า
	บุญญาณี ปรโลกสมิ ปติภูฐา โหนติ ปาณินิ.
	บุญเป็นที่พึงของสัตว์ในโลกรหน้า.
	มีนัยดังพรรณนามาด้วยประการฉะนี้.

สมดังสุภาวชิรที่มาใน สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย อัมมบท ว่า

ทุกโข ปาปสฺส อัจจโย

ความสั่งสมบาป นำทุกข์มาให้.

(ย่อหน้า ๑ นิ้ว)

อธิบายความว่า เพราะการสั่งสมบาป คือ การพอกพูนบาป เป็นเหตุให้เกิดทุกข์ คือ ย่อม

นำความทุกข์มาให้ ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า หากว่า บุคคล พึ่งทำกรรมอันลามกไปครั้งเดียวก็ควร

พิจารณา ในขณะที่ นั้นแหละทั้งไม่ควรทำกรรมนั้นบ่อยๆ ด้วยอันคิดว่ากรรมชั่วนี้ เป็นกรรมไม่

สมควรแก่เรา เป็นกรรม หยาบ ดังนี้ความพอใจ หรือความชอบใจแม้ใด พึ่งเกิดขึ้นบุรุษ บรรเทาแม่

กรรมชื่อนั้นแล้วไม่พึงทำ กรรมนั้นอีกเลยกรรมที่ได้กระทำแล้วบางอย่าง เป็นกรรมที่จะนำอกุศลและ

ทุกข์มาให้ สั่งสมไว้มากจนเป็นกิเลสแล้ว จะให้หยุดเบาหรือบรรเทานั้นเป็นของยาก แม้กระทั่งเป็น

กรรมหยาบก็ยิ่งยาก ทั้งๆ ที่รู้ว่าจะนำทุกข์มาให้ แต่เมื่อยังไม่มาก็ขอทำก่อน ตอนนั้นก็ต้องพึงทาง

เดียวในการเจริญปัญญาเมื่อเกิดก็จะละกิเลส ละการสั่งสมจึงต้องพึงธรรม พังให้เข้าใจ ไม่มีเรา มีแต่

กรรมปัจจุบันเป็นกรรมดี ก็จะส่งเสริมกำลังของกรรมดีในอดีต ที่กำลังวังติดตามผู้ทำอยู่ให้สามารถ

ส่งผลดีให้ปรากฏทันตาทันใจ กรรมปัจจุบันเป็นกรรมไม่ดีก็จะส่งเสริมกำลังของกรรมไม่ดีในอดีต ที่

กำลังวังติดตามผู้ทำอยู่ให้สามารถส่งผลไม่ดีให้ปรากฏทันตาทันใจ ถ้า เชื่อ ถ้ากลัวนักหนา ว่า

บ้านเมืองของเราจะเกิดมหันตภัยกัน เราเองได้พบได้เห็น ได้รับผลร้ายแรง แห่งมหันตภัยอันน่า

สะพรึงกลัวนั้นด้วย ก็ขอให้เชื่อว่ามีทางเดียวที่จะรอดพ้น คือกระทำกรรมดีที่ยิ่งใหญ่ให้เต็มสติปัญญา